

129

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 5 marca 1938 r.

w sprawie opłat stemplowych, wiążących się z przejściem własności nieruchomości w toku postępowania egzekucyjnego.

Na podstawie art. 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. w sprawie opłat stemplowych, wiążących się z przejściem własności nieruchomości w toku postępowania egzekucyjnego (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 642) zarządzam co następuje:

§ 1. Opłatę stemplową, należną w myśl punktów 2 lub 3 art. 52 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 64, poz. 404) od sprzedaży nieruchomości drogą licytacji przymusowej lub od orzeczenia sądowego, na mocy którego w toku postępowania egzekucyjnego nieruchomość przechodzi na własność wierzyciela, który ma prawo hipotecznie zabezpieczone na danej nieruchomości, oblicza się według stawki ulgowej, wymienionej w § 2 w przypadkach, gdy nabywcą jest:

1) bank hipoteczny (art. 68 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1928 r. o prawie bankowym—Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 321),

2) bank kredytu krótkoterminowego (art. 39 oraz art. 119 ust. 1 tegoż rozporządzenia),

3) spółdzielnia kredytowa (art. 91 i 92 tegoż rozporządzenia),

4) komunalna kasa oszczędności (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o komunalnych kasach oszczędności—Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 860),

5) gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o organizacji i ustaleniu statutów gminnych kas wiejskich pożyczkowo-oszczędnościowych—Dz. U. R. P. Nr 118, poz. 1069),

6) bank państwowy,

7) Bank Polski,

8) Towarzystwo Kredytowe Ziemskie w Warszawie bądź we Lwowie,

9) Poznańskie Ziemstwo Kredytowe.

10) Towarzystwo Kredytowe Miejskie: w Białymstoku, Częstochowie, Kaliszu, Kielcach, Lublinie, Lwowie, Łodzi, Płocku, Piotrkowie, Radomiu, Siedlcach, Suwałkach, Warszawie i Wilnie oraz Zachodnio-Polskie Towarzystwo Kredytowe Miejskie w Poznaniu,

11) Galicyjska Kasa Oszczędności,

12) Towarzystwo Kredytowe Przemysłu Polskiego,

13) zakład ubezpieczeń (art. 1 i 77 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 stycznia 1928 r. o kontroli ubezpieczeń — Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 64), instytucja ubezpieczeń społecznych bądź fundusz ubezpieczeniowy (art. 17 i 17a ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym w brzmieniu art. 1 pkt 11 i 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. — Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 855) oraz Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych.

§ 2. Stawka ulgowa będzie wynosiła: a) 0,5% od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia do końca 1938 r., b) 1% w 1939 r., c) 2% w 1940 r.

Stawka ulgowa zostanie zastosowana, jeżeli w okresie, z którym ona się wiąże, odbędzie się licytacja lub jeżeli na dany okres przypadnie ostateczny termin licytacji, na którym zostanie stwierdzone niedojście licytacji do skutku, uprawniające wierzyciela do objęcia nieruchomości na własność.

§ 3. Stawki ulgowej nie stosuje się, jeżeli nabywca, wymieniony w § 1, nieruchomość nabytą na licytacji zbył w ciągu 3 tygodni po licytacji. Różnica między opłatą normalną a obliczoną według stawki ulgowej, powinna być uiszczona w kasie urzędu skarbowego (urzędu opłat stemplowych) w ciągu 3 tygodni od dnia sporządzenia pisma, stwierdzającego zbycie nieruchomości; nieuiszczenie w tym terminie spowoduje wymierzenie za pomocą nakazu płatniczego (art. 33 ustęp ostatni ustawy o opłatach stemplowych) kwoty, należnej tytułem różnicy, wraz z podwyżką stemplową w wysokości pięciokrotnej (art. 42 ustawy o opłatach stemplowych).

Stawkę ulgową stosuje się jednak w razie zbycia Państwowemu Bankowi Rolnemu w myśl art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr 1, poz. 1).

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*